

tage under Overvejelse, at vi fik en større Ensartethed i disse Love med Hensyn til Tilskuddet til de Bygninger, der rejses i Henhold til disse to Love. Jeg synes, det er urigtigt, at man efter den ene Lov giver et Tilskud paa $\frac{3}{10}$ og efter den anden Lov yder Tilskuddet efter ganske andre Regler.

Olufson: Maa jeg takke den ærede Ordfører, fordi han udtalte Ønsket om, at vi kunde komme til større Ensartethed i de to Love. Det var jo netop det, jeg krævede paa mit Partis Vegne i Gaar under det andet Lovforslags Behandling, og de Ændringsforslag, der var stillede til dette Lovforslag, gik netop ud paa at skabe større Ensartethed, end der nu er. Derfor havde det været bedre paa sin Plads, om det ærede Medlem i Gaar var staaet op og havde støttet mig i dette Arbejde for at skaffe en saadan Ensartethed i Stedet for at søge at bibeholde Uensartetheden ved den Maade, hvorpaa han foreslaar det foreliggende Lovforslag affattet.

Jeg maa dernæst sige til det ærede Medlem, at hvis han nærer Sympati for den Vej, man er slaæet ind paa ved Jordlovene af 4. Oktober 1919, har han formaet at skjule denne Sympati umaadelig godt. Det, det ærede Medlem nemlig nærede Frygt for, og det, som han udtalte i sin Ordførertale ved anden Behandling af disse Jordlove, var, at disse mægtige Beløb, som Staten nu yder, 75 Mill. Kr., blev ydet rentefrit ud i al Fremtid, og han beklagede, at det overhovedet ikke var muligt at faa nogen Rente deraf. Paa Foranledning af disse Udtalelser og i det hele paa Foranledning af Partiet Venstre blev der fra vort Partis Side indkaldt til Udvalgs møde mellem anden og tredie Behandling, og saa fik § 6 den Ordlyd, som den nu har. Det er Sagens Forhistorie, det er det ærede Medlem selv, der har givet Anledning til, at § 6 fik den Ordlyd. Og nu kommer det ærede Medlem sammen med de andre to Partier og foreslaar denne Bestemmelse slettet og er paa den Maade med til at sørge for, at Staten ikke faar en Øre i Rente ud i al Fremtid. Jeg forstaar, som sagt, ikke Grunden dertil. Den Grund, som det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen angav, er ikke meget værd, for hvis den var det, vilde det jo være nok, at man blot begyndte at rejse tilstrækkelig stærk Kritik mod et Lovforslag, thi saa blev det straks taget

tilbage eller i alt Fald de principielle Bestemmelser, der varderi, og man bøjede sig paa den Maade for Modpartens Mening. Det var jo det, det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen sagde heroppe fra. Men jeg tror ikke, det er Grunden til Venstres Standpunkt. Jeg er, som sagt, mere tilbøjelig til at tro, at det er et lille Offer, de har maattet bringe paa Alliancens Alter, en af de smaa Ubehageligheder, der følger med, og som jeg ikke skal misunde dem.

Den højtærede Landbrugsminister og de andre ærede Talere, der har omtalt vort Ændringsforslag under Nr. 10 angaaende Drifts laan, mente, at en saadan Bestemmelse vilde tage Ansvar et fra de vedkommende. Det mener jeg ikke, det vil, thi det, Ændringsforslaget gaar ud paa, er at give Ministeren Bemyndigelse til at yde et Drifts laan paa indtil $\frac{1}{10}$ af Bygningssummen, af den Tiendedel, der faktisk staar i Bygningen, og jeg kan ikke tro, at det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen er saa ubegavet, at han ikke nok skulde faa Sikkerhed hos Parcellisterne for denne Tiendedel ogsaa. Han kunde sikkert nok finde den under en eller anden Form, saaledes at han fik Sikkerhed for dette Drifts laan. Forholdet er netop dette — det er en Kendsgerning —, at den Bestemmelse, at de skal møde med en saa stor Kapital, enten gør det umuligt for de egentlige Landarbejdere at søge Laan efter denne Lov, eller ogsaa gaar det, som det er sket, at naar de har faaet et saadant Jordbrug, kommer de til at sidde i trykkende økonomiske Omstændigheder fra Begyndelsen af, saaledes at de ikke kan køre frem for fuld Kraft, og det var netop det, den højtærede Landbrugsminister mente var saa absolut nødvendigt, hvis de skal kunne blive ved disse Landejendomme.

Jeg forundrer mig over, at det ærede Medlem Hr. Ulrich ikke nævnte dette med et Ord. Der var ved Sagens første Behandling ingen, der var varmere for denne Sag end det ærede Medlem. Han talte med rørende Kærlighed om, hvorledes Husmændene kom til at sidde i det, men jeg sagde, at det vistnok var Krokodillegraad, og jeg vil konstatere nu, at det var Krokodillegraad, for hvis det ærede Medlem havde ment en lille Smule med de kærlige Talemaader, han kom frem med, vilde han i Dag enten have støttet vort Ændringsforslag, eller ogsaa vilde han have givet en Anvisning paa, hvorledes